

Zagadki do nagrody.

Zadanie do przedstawienia.

Ułożył S. Drewienko, Prądnik

Z podanych liter ułożyć znane polskie przysłowie:

Łotr mewa topi sumy z rzek Kanady Prosiaki, buk, pled

Trójkąt magiczny.

Ułożył W. B., Kraków.

W miejsce kwadratów i kresek wstawić odpowiednie litery, aby powstały wyrazy o podanym znaczeniu. Pierwszy rząd pionowy i poziomy utworzy nazwisko niemieckiego księcia

□	□	□	□	□	□
□	—	—	—	—	—
□	—	—	—	—	—
□	—	—	—	—	—
□	—	—	—	—	—
□	—	—	—	—	—

Znaczenie wyrazów: 1 Szukany wyraz 2 Imię żeńskie angielskie 3 Jedna ze stolic europejskich 4 Głos 5 Imię chińskie 6 Spółgłoska.

Zadanie do przedstawienia.

Ułożył S. Drewienko, Prądnik.

Z podanych liter ułożyć znane polskie przysłowie:

Duchy, był, owo, w lewo.

Okienko.

Ułożył In Ey, Kraków.

Podane litery w ten sposób uporządkować aby powstały trzy wyrazy, równobrzmiące w kierunku pionowym i poziomym.

a	a	b	b	c	c	c
e				e		
e				e		
i	i	i	i	k	k	ó
ó		r		r		
r		r		w		
w	y	y	z	z	z	z

Znaczenie wyrazów: 1 Rzemieślnik. 2 Część dnia. 3 Nazwa kuchenia.

Zadanie do przedstawienia.

Ułożył S. Drewienko, Prądnik.

Z podanych liter ułożyć znane polskie przysłowie:

Żółw nie biegnie po ziębę zera.

Kwadrat magiczny.

Ułożył H. M., Kraków.

Kwadraty i kreski zastąpić literami, aby powstały wyrazy o podanym znaczeniu. Litery wstawione w miejsce kwadratów, czytane z góry na dół, podają nazwisko polskiego uczonego

□	—	—	—	—	—	—
—	□	—	—	—	—	—
—	—	□	—	—	—	—
—	—	—	□	—	—	—
—	—	—	—	□	—	—
—	—	—	—	—	□	—
—	—	—	—	—	—	□

Znaczenie wyrazów: 1 Miasto górnicze na Węgrzech. 2 Filozof grecki. 3 Archipelag australijski. 4 Dopływ Wisły. 5 Zamek i klasztor pod Madrytem. 6 Mędrzec grecki. 7 Prowincja francuska. 8 Miasto w Syrii.

Zadanie do przedstawienia.

Ułożył S. Drewienko, Prądnik.

Z podanych liter ułożyć znane polskie przysłowie:

Szmata, Emma, żyła.

Grzebiotówka.

Ułożył E. Winter, Tarnów.

Kwadraty i kreski zastąpić odpowiednimi literami, aby w rzędach pionowych powstały wyrazy o podanym znaczeniu. Pierwszy rząd poziomy utworzy nazwiska dwu greckich rzeźbiarzy, połączone ze sobą spółnikiem.

□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□	□
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Znaczenie wyrazów: 1 Rodzaj gliny. 2 Postać z dzieł rewolucji francuskiej. 3 Osłona lampy. 4 Epopeja grecka. 5 Straż wojskowa. 6 Inaczej pochop. 7 Miasto w Indjach. 8 Bagni sprawiedliwości.

Zadanie do przedstawienia.

Ułożył S. Drewienko, Prądnik.

Z podanych liter ułożyć znane polskie przysłowie:

El Zima goni budy. Amen

Zadanie do przedstawienia.

Ułożył S. Drewienko, Prądnik.

Z podanych liter ułożyć znane polskie przysłowie:

O, gipsy, niesione Wisłą biedy!

Bilet wizytowy.

Ułożył In Ey, Kraków.

Z liter na biletach ułożyć godność, względnie zawód poszczególnych osób:

ERAZM O DYPOSKI

KUBA RODT.

RYNEK.

CZESŁAW JULKO OPIGO.

ROMAN IZIK

TYNIO DOMSKI

Za dobre rozwiązanie wszystkich powyższych zagadek przesyła Redakcja do rozlosowania: Album Legionów polskich.

Rozwiązanie zagadek z Nr. 52.

Łemigłówka: Koniec wojny.

Równanie:

Protęzy + klasa + melaga + reznarekcy + Adam = Proklamacya

Królikowski + L-sbos + towarzystwa = Królestwa

Leopelski + Morakle Oko + g ryl = Polskiego.

Okienko:

K	o	n	a	k
o	a	o		
n	a	t	a	n
a	a	a		
k	o	n	a	r

Rozypane litery: Jaka praca, taka płaca.

Szarada: Baraki.

Legowry:

F	a	j	e	r	w	e	r	k	i
E	n	k	a	l	i	n	t	n	a
R	y	n	a	z	t	u	n	e	k
D	y	s	p	o	z	v	c	y	a
Y	p	a	i	l	a	u	t	i	a
M	a	d	b	r	z	e	z	i	e
A	x	e	n	t	o	w	i	c	z
N	o	w	o	g	r	ó	d	e	k
D	e	m	o	s	t	a	n	e	s
K	n	r	o	n	a	t	k	i	n
U	r	s	z	u	l	a	n	k	i
R	e	z	n	r	e	k	c	y	a
A	n	t	o	d	y	d	a	k	t
S	w	i	e	r	g	o	t	k	i

Grzebiotówka:

R	e	k	n	a	s	i	r	n	k	c	v	a
a	o	i	e	r	y	r						
r	m	r	z	g	k	t						
y	e	w	e	o	o	y						
t	n	a	u	w	r	s						
a	d	n	s	a	y	t						
s	a	a	z	ó	a	a						

Dobre rozwiązania nadesłali Pp.: F. Horak Oświęcim, W. Rachwański Bochnia, K. Ciesielski Poznań, S. Galński Nowy Sącz, J. Rogalski Radłów, S. Krzyżanowski Podgórze, H. Radziński Sucha, J. Broda Kraków, M. Plancka Kraków, F. Gebhardt Kraków, J. Niemojewski Zakopane, S. Karczmarzski Podgórze, M. Klappholz Praga, J. Strojek Podgórze, W. Bogusz Zabierzów, A. Gross Kraków, J. Szewiół Prądnik, S. Ramon Wieliczka, M. Bański Łiszki, J. Jakubowska Kraków, J. Wilcz-

kiewicz Wiedeń, D. Sedyńska Zakopane, J. Kopczyńska Bierzany, R. Knapik Kraków, W. Świrski Zakopane, Z. Rogozińska Kraków, S. Medyński Zakopane, J. Krawacki Bochnia, Cz. Lipiński Zakopane, M. Domagalska Kraków, J. Łopatkiewicz Wiedeń, Jan Górka Kraków, J. Ciszewski Peszt, W. Błoński Kraków, J. Baczyński Kraków, J. Jahoda Cieszyn, M. Sperling Wiedeń, W. Kadulski Kraków, W. Krzywicki Praga, K. Reichenberg Cieszyn, W. Potocka Kraków, S. Kalinowska Podłęże, T. Nikiel Chrzanów, A. Bandrowski Zakopane, K. Leszczyński Wiedeń, E. Laskowski Jordanów, T. Rzepecki Poznań, S. Kamocki Wiedeń, H. Ungar Wiedeń, R. Sadowski Kraków, J. Czarkowski Poznań, J. Gramski Wadowice, S. Sokółowski Kraków, K. Blachowski Kraków, K. Zegartowska Bogucice, H. Obst Praga, I. Brzostowski Chrzanów, K. G. Tab Nowy Sącz, S. Roth Tarnów, W. Stachowicz Lwów, A. Głusiński Przemyśl, R. Winter Tarnów, W. Królak Krośnice, R. Mellerówna Baranów, J. Sosenko poczta pol. 286

Nagrodę przez losowanie otrzymała p. M. Klepchołz, Praga. Upraszamy o nadesłanie 35 hal. na kosztą poleconej przesyłki.

Z pól księgarskich.

Edmund Zychent: „Walkowe kochanie”. Nowela. Nakład i druk K i E. Kozińskich. Skład główny: G. Gebethner i Sp. Kraków 1917.

Ostatnia książka autora „Nastoiów” i „Z chłopskiej niwy”, to szereg obrazów bujnej wsi polskiej, bardzo wymownych, świeżych i prawdziwych. Autor nie tylko wystudował znakomite typy ludowe, nie tylko podchwycił cechy ich zewnętrzne, składające się na wierność etnograficzną, ale pokochał znać prawdziwi swoich Walków, Jacków, swoje „dzieuchy” i „gody”, podłuchał bicie ich serc, wniknął w ich życie duchowe, zespolił się z ich cierpieniami i weselem. I dlatego daje nam nie ukostumowane, mówiące dialektem figury, zmanierowane i sztucznie junaćkie, ale ludzi, żyjących życiem swym odrębnym, które talent autora umie pochwylić na gorącym uczynku i skrytykować w jakimś wymownym szkicu.

Najlepszy, najbardziej typowy to „Strzelec Bardega”. Bućna i zawadycka postać kłusownika, śmiały konturami znaczone, odcina się z ogromną wyrazistością na tle z dużym artyzmem przeprowadzonego opowiadania, ogrzanego technicznie serdecznego afektu. Jacek Bardega ukochał bowiem nie dewszystko las, pogwary i poszumy tajemnicze drzew, które dla jego uszu rozbrzmiewają potężną a uroczystą pieśnią. Całymi dniami wałęsa się po lesie i uprawia kłusownictwo z zamiłowaniem; polując, przeżywa całą skalę wzruszeń, w których krew mu gra z ściągniętą fantazją. Silna, pełna elastyki charakterystyka Bardegi przechodzi przy końcu noweli w tragizm, kiedy dotknięty ślepotą sławny strzelec, kierując się tylko słuchem, strzela do skrzeczącej na płocie sroki, trafia ją, a potem, ściskając w garści jednorurkę, nieodstępną towarzyszkę niezliczonych łowów, kona na przyzbie przed chatą.

W „Walkowym kochaniu” opowiada autor o losach uwiedzionej dziewczyny. Gdy córka wróciła ze służby z miasta do

ch ty, spodziewając się „przychowku”, matka pomstuje i wypędza ją z domu, ale Walek, choć śmiertelnie ugodzony w serce krzywdą, jaką mu umiłowana dziewczyna wyrządziła, widząc swe ko-hanie, odchodzące z węzłkiem na plecach w świat szeroki, przygarnia Magdusię i postanawia.. „nie opuścić aż do śmierci”.

W „Snieżycy” to jakiś żywiołowy nokturn, w którym szaleły zawieruchy, mroki nocy i śmierć, wracającej wśród zadymki, osieroconej matki po pogrzebie ukochanego dziecka, zlewają się w ponury i grozy pełen akord. Szczerą poezją i głębokim odczuciem natury tchną „Legendy” oraz melancholijne „Obrazy jesienne”, z których nie które przełożono na język niemiecki, a „Legenda o grzechach” znalazła się w najnowszym wydaniu „Wypisów” dla klas gimnazjalnych, ułożonych przez prof. Reitera.

Książkę p. Zychentera zaliżyć śmiało możemy do wybitniejszych wórow literackich. Przeczytać ją warto, aby poznać talent pisarza, którego tak trafnie scharakteryzował Kazimierz Tetmajer w przedmowie do „Chłopskiej niwy”, mówiąc, że „chce on w sztuce prawdy, a na prawdę patrzy przez poezję, co jest właśnie drogą do ideału sztuki”.

Wojenno-polityczna mapa ziem polskich. Pod wrażeniem mani e-tu z 5. listopada 1916 narysował prof. E. Romer, głośny już dziś w całym świecie kartograf, mapkę ziem polskich, w której pragnął podać polityczne i wojenne podstawy tego manifestu, jak najmniej podstawy i drogi rozwoju sytuacji politycznej, stworzonej na ziemiach polskich przez ten manifest. Rysuje więc na czarnym tle przedwojennych granic politycznych i podziału administracyjnego poszczególnymi barwami granice Polski z r. 1772, księstwa Warszawskiego, Królestwa Kongresowego, jakoteż stan wojenny współczesny, podkreślając w szczególności obszar okupacji niemieckiej, austriackiej i Galicyj t. j. terytoriów, objętych wspomnianym manifestem. Inny system znaków kolorowych określa polski obszar etnograficzny i dwie sfery polskich interesów, gdzie wprowadzić jesteśmy w mniejszości liczebnej, jednakże mamy przewagę pod względem przemysłu, handlu, posiadania ziemi i t. p. Ponadto kilka linii frontów bojowych, a więc z czasu największej ekspansji rosyjskiej, z czasu przełamania frontu rosyjskiego pod Gorlicami, największej ekspansji mocarstw centralnych i obecnego, ilustruje w krótkości dzieje wszechświatowego zmagania się dwóch światów politycznych i kulturalnych na ziemiach polskich. A wszystko to odznacza się tą ogromną przejrzystością, jaka cechuje wszystkie prace kartograficzne prof. Romera.

Do mapki dodano szereg tabel statystycznych, odnoszących się do poszczególnych powiatów ziem polskich.

W ten sposób mapka ta stanie się nieodzownym środkiem pomocniczym dla każdego, kto zechce się zorientować w sytuacji, stworzonej przez manifest z 5. listopada, w szczególności zaś ważne usługi odda ludowi i młodzieży naszej.

Mapa ta, która już w najbliższych dniach pojawi się na półkach księgarskich, wyszła nakładem Książnicy polskiej Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych we Lwowie.

